

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 85 0 P 030896 21 Rev
Banjaluka, 14.04.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanje Bundalo, kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca E.k. d.o.o. D., zastupanog po punomoćniku S.M., advokatu iz D., protiv tuženog F.M. iz P., opština D., zastupanog po punomoćniku D.T., advokatu iz B.L., radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Doboju broj 85 0 P 030896 20 Gž 2 od 09.10.2020. godine, na sjednici održanoj dana 14.04.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se usvaja, presuda Okružnog suda u Doboju broj 85 0 P 030896 20 Gž 2 od 09.10.2020. godine se ukida u pobijanom usvajajućem dijelu odluke kojim je tuženi obavezan da tužiocu na ime naknade štete isplati iznos od 63.830,55 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, kao i odluka o troškovima parničnog postupka i predmet se u ovom dijelu vraća drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 P 030896 19 P 2 od 23.12.2019. godine, odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da se obaveže tuženi da mu na ime naknade štete isplati iznos od 63.830,55 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do isplate, te po osnovu štete zbog narušavanja ugleda iznos od 5.000.00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka.

Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Doboju broj 85 0 P 030896 20 Gž 2 od 09.10.2020. godine, žalba tužioca je djelimično uvažena i prvostepena presuda u dijelu odluke o zahtjevu za naknadu materijalne štete preinačena tako što je obavezan tuženi F.M. iz P., opština D. da tužiocu d.o.o. E.k. D. na ime naknade štete isplati iznos od 63.830,55 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe, pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 13.163,51 KM, sve u roku od 30 dana od dana prijema ove presude.

Žalba tužioca je odbijena i pobijana presuda u dijelu zahtjeva za naknadu nematerijalne štete zbog narušavanja ugleda u iznosu od 5.000.00 KM, uz zakonsku zateznu kamatu počev od dana podnošenja tužbe, pa do isplate, potvrđena.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu u usvajajućem dijelu pobija tuženi, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači i tužbeni zahtjev tužioca odbije.

U odgovoru na reviziju tužilac predlaže da se revizija odbije.

Revizija je osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da mu tuženi na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 63.830,55 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe, pa do isplate, te po osnovu štete zbog narušavanja ugleda iznos od 5.000.00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe, pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka.

Tužilac je u tužbi, koju podnio sudu dana 10.07.2012. godine, naveo slijedeće činjenice na kojima zasniva svoj zahtjev: da se u prvoj polovini 2008. godine sa tuženim usmeno saglasio da tužilac postavi optički kabal u kanalu koji je iskopao tuženi do svoje vikendice, za šta će tužilac na ime prava korištenja rova u dužini od 2 km i postavljanja 2 km pvc cijevi u rov omogućiti tuženom korištenje dva optička vlakna za vlastite potrebe, da se tuženi kada je ovaj posao realizovan predomislio i tražio od tužioca drugu vrstu naknade, pod prijetnjom presjecanja kabla, da je dana 06.11.2009. godine tuženi izvršio presijecanje optičkog kabla i to na parceli k.č. 2312/3. k.o. K., na kojoj parceli je izgrađena vikendica tuženog, te onemogućio tužiocu posjed prava korištenja telekomunikacione mreže i cjevi na relaciji D.– C., da je kao posljedica toga tužiocu nanesena šteta jer je u T. više od 2.000 korisnika interneta ostalo bez usluge koju pruža E.MT d.o.o. T., kao kupac interneta od tužioca i da se šteta ogleda u gubitku prihoda od kupca E.MT d.o.o. T. za usluge isporuke interneta i to za 30 dana od kada je izvršeno presjecanje u iznosu od 11.148,23 KM, te 2/3 za narednih 30 dana od presjecanja kabla u iznosu od 7.357,83 KM, da je tužilac, kako bi umanjio štetu bio prinuđen da kupi dva para linkova 5GHz M. u vrijednosti od 10.000,00 KM, antene u vrijednosti od 3.000,00 KM, koja oprema inače nije potrebna tužiocu s obzirom da je isti kablovski operater, te da se ne koristi opremom za bežični pronos signala, da je tužilac pretrpio i štetu na ime dodatne investicije na optičku trasu D.-C. u vrijednosti od 10.000,00 KM, jer je ta dodatna investicija obezvrijeđena zbog nemogućnosti pouzdanog korištenja navedene trase od 2 km, kao i investicija na relaciji optičke trase T.-I. u vrijednosti od 5.000,00 KM, kojom se signal sa I. dovodio u T., te je nastao i trošak saniranja presječenog kabla u dva navrata u ukupnom iznosu od 10.000.00 KM, što ukupno iznosi 56.506,06 KM, a da je pored navedene štete pretrpio i štetu u vidu narušavanja ugleda 10.000,00 KM.

Podneskom od 30.06.2016. godine, tužilac je uredio tužbeni zahtjev tako što traži da mu tuženi na ime naknade štete isplati iznos od 63.830,55 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do isplate, te da mu po osnovu štete zbog narušavanja ugleda plati iznos od 5.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od podnošenja tužbe do isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka.

Postupajući po tužbi tužioca i po protivtužbi tuženog (za isplatu iznosa 89.514,10 KM na ime upotrebe tuđe stvari u svoju korist i isplatu po 300,00 KM mjesečno po osnovu neosnovanog obogaćenja za period 18.06.2008. do 18.06.2013. godine, sa zakonskom zateznom kamatom), prvostepeni sud je 15.02.2017. godine donio presudu broj 85 0 P 030896 12 P, kojom su odbijeni i tužbeni i protivtužbeni zahtjev parničnih stranaka, a drugostepeni sud je, odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv prvostepene presude, rješenjem od 30.5.2017. godine, žalbu uvažio i prvostepenu presudu ukinuo u pobijajnom dijelu odluke o tužbenom zahtjevu troškovima postupka i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Tuženi nije ulagao žalbu, pa je prvostepena presuda postala pravosnažna u dijelu kojim je odbijen protivtužbeni zahtjev.

U ponovnom postupku, na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je cijeneći iskaze svjedoka, kao i ostale provedene dokaze, zaključio da nema nijednog dokaza na osnovu kojeg bi utvrdio da je tuženi presjekao kabal i da je on odgovoran za štetu koja je iz toga proistekla za tužioca, da nije dokazano da između štete i nedopuštene radnje ili propuštanja postoji uzročno posljedična veza, pa samim tim tuženi nije ni u obavezi naknaditi štetu tužiocu, te je odbio tužbeni zahtjev pozivom na odredbu člana 154. Zakona o obligacionim odnosima („Sl. list SFRJ“ broj 29/78, 39/85 i 57/89, te „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/05, u daljem tekstu ZOO).

Drugostepeni sud je žalbu tužioca djelimično uvažio i odlučio kao u izreci te presude temeljem odredbe člana 229. stav 1. tačka 3. i člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Obrazložio je da je prvostepeni sud prilikom donošenja prvostepene presude pogrešno zaključio da tužilac nije dokazao uzročno-posljedičnu vezu između radnje tuženog i predmetne štete, koja se ogledala u presjecanju optičkog kabla koji se nalazio u šahtu dvorišta vikendice tuženog u K., tako da se ne može prihvatiti stanovište tog suda dato u obrazloženju da nema ni jednog dokaza na osnovu kojeg bi se utvrdilo da je tuženi presjekao predmetni kabl i da je on odgovoran za štetu koja je iz toga proistekla za tužioca, jer iz iskaza saslušanih svjedoka: T.M., P.D. i S.D. proizilazi da su isti čuli da je tuženi u svojoj kancelariji dana 6.11.2009. godine izjavio da će presjeći kabl, navodeći da mu ne odgovara prethodno dogovoreni aranžman sa tužiocem da mu se daju dvije tačke u gradu povezane optičkim vlaknom do kuće i da je tražio neku drugu vrstu naknade, te kada njegov zahtjev nije uvažen isti izjavio da će izvršiti presjecanje kabla, što se poslije dva dana i dogodilo, te iz Službene zabilješke CJB Dobojske Policijske stanica 2 broj 09-01/6-810/09 od 06.11.2009. godine, sa popratnim aktom od 01.12.2009. godine, da je tehnički direktor tužioca P.D. prijavio da je u naseljenom mjestu B.-C. došlo do prekida optičkog kabla, koji je vlasništvo njihove firme i da je po njihovom laserskom mjerenju kabl presječen u šahtu dvorišta vikendice F.M., kao i da je policajac S.M. uspostavio kontakt sa tuženim M.F., na njegov mobilni telefon, te je tom prilikom u razgovoru tuženi rekao da se nalazi u svojoj kući u K. i da je kabl njegov, odnosno da je on presjekao kabl, a da patrola policije može ući u njegovo dvorište samo uz pismeni nalog, a da, pored toga, iz Rješenja Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 P 009318 16 P 2 od 20.08.2018. godine, koje je potvrđeno rješenjem drugostepenog suda od 27.05.2020. godine, dostavljeno uz dopunu žalbe i pročitano na raspravi pred drugostepenim sudom dana 07.10.2020. godine, shodno članu 207. ZPP, proizilazi da je istim utvrđeno da je dana 06.11.2009. godine tuženi F.M. izvršio smetanje prava posjeda tužioca u korištenju optičkog kabla na način što je na parceli k.č. broj 2312/3 k.o.

K. presjekao optički kabl na relaciji D.- C., te mu je naloženo da u roku od 24 časa uspostavi pređašnje stanje posjeda, na način što će izvršiti spajanje optičkog kabla i to 24 vlakna, a koji je položen na predmetnoj parceli.

Drugostepeni sud je cijenio i da je iz nalaza i mišljenja vještaka elektro-tehničke struke Š.Z. od 07.06.2010. godine iz predmeta broj 85 0 P 009318 16 P 2, nalaza ovog vještaka iz ovog parničnog predmeta od 12.05.2014. godine i njegovog iskaza sa glavne rasprave, prvostepeni sud utvrdio da je vještak uvidom u spis i dokumentaciju dostavljenu od strane tužioca utvrdio koje je troškove imao tužilac prilikom saniranja prekida kablovske veze prema repetitoru C., koji je nastao početkom novembra mjeseca 2009. godine, te troškove na uspostavljanju bežične veze umjesto optičkim kablom, a koji su nepovratni i to: radove na montaži i demontaži opreme na krovu Server sobe u D. i na stubu Repetitora na koti C., podešavanju opreme i usmjeravanju antena, mjerenju signala raznim spojnim materijalima (konektori, kablovi, napojne jedinice, spojnice, nosači kablova, nosači antena i linkova i slično), te transportne troškove, što po stavu drugostepenog suda nesporno potvrđuje obim štete koja je pričinjena tužiocu zbog presjecanja optičkog kabla.

Visinu materijalne štete drugostepeni sud je utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke B.M. iz D. od 15.10.2015. godine, dopune nalaza istog vještaka iz aprila mjeseca 2016. godine, kao i iskaza vještaka datog na glavnoj raspravi pred prvostepenim sudom održanoj dana od 30.6.2016. godine, iz kojih proizilazi da je vještak svoj nalaz dao na osnovu raspoložive dokumentacije koja se nalazi u spisu i uvidom u dokumentaciju parničnih stranaka od 09.11.2009. godine za E.MT. d.o.o. D. (Ugovor o korištenju T.IP.T servisa broj ..., Aneks broj 5 istog ugovora, račun broj ... od 9.11.2009. godine za E.MT. d.o.o. D., račun broj ... od 13.10.2009. godine za E.MT. d.o.o. D., račun broj ... S.T. d.o.o. S. za link, ulazna kalkulacija za antene za link, račun S. d.o.o. D. broj ... za montažu linka, ponuda za fabrikovanu opremu N.m. d.o.o. B.L.a broj ..., cijene dobavljača koje se odnose na iskop i zatrpavanje rova, nabavke i polaganje aklatel cijevi, nabavka i montaža optičkog kabla – računi dobavljača E.s., B., K.T., G., E.i., P. c. i S.T.), te je na osnovu istih vještak dao svoje zaključno mišljenje da izgubljena dobit, koja bi se ostvarila u normalnom toku stvari za mjesec novembar i decembar 2009. godine iznosi ukupno 5.916,00 KM, da ulaganje tužioca u saniranje štete nastale presjecanjem optičkog kabla iznosi ukupno 23.914,55 KM (nabavka i privremeno korištenje linkova, nabavka antene i njena montaža), da optički vod na lokaciji K. – C. iznosi 16.000,00 KM, da optički vod trase I.-T. iznosi 8.000,00 KM, te saniranje presijecanja optičkog kabla iznosi 10.000,00 KM, što sve ukupno čini iznos od 63.830,55 KM.

Drugostepena presuda u pobijanom dijelu nije pravilna iz slijedećih razloga.

Članom 154. st. 1. ZOO je propisano „ko drugome uzrokuje štetu dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice“. Krivica za prouzrokovanu štetu postoji kada je štetnik štetu prouzrokovao namjerno ili krajnjom nepažnjom (član 158. ZOO). Šteta je, u smislu odredbe člana 155. ZOO, umanjeње nečije imovine (obična šteta) i sprečavanje njenog povećanja (izmakla korist). Pri ocjeni visine izmakle koristi uzima se dobitak koji se mogao osnovano očekivati po redovnom toku stvari, a čije ostvarenje je spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem (član 189. stav 3. ZOO). Izvjesnost dobiti znači da mora biti u datim okolnostima sigurno da će stranka tu dobit zaista i steći.

Da bi po odredbama člana 154., 155. i 158. ZOO postojala odgovornost nekog lica za naknadu štete, potrebno je da su ispunjene sljedeće zakonske pretpostavke: da šteta postoji, da je prouzrokovana protivpravnom radnjom ili propuštanjem, da se radnja ili propuštanje mogu pripisati u krivicu štetniku i da postoji uzročna veza između radnji, odnosno propuštanja i nastale štete.

Prije svega, pravilno je drugostepeni sud zaključio da iz izvedenih dokaza - saslušanih svjedoka: T.M., P.D. i S.D., Službene zabilješke CJB Doboj Policijska stanica 2 broj 09-01/6-810/09 od 06.11.2009. godine, sa popratnim aktom od 01.12.2009. godine, te Rješenja Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 P 009318 16 P 2 od 20.08.2018. godine, koje je potvrđeno rješenjem drugostepenog suda od 27.05.2020. godine, proizilazi da je tuženi presjekao dana 06.11.2009. godine optički kabal tužioca na relaciji D.- C., koji se nalazio na parceli tuženog k.č. broj 2312/3 k.o. K.

Time je utvrđena protivpravna radnja tuženog, koja mu se može pripisati u krivicu, što tuženi revizionim navodima posebno i ne osporava.

Međutim, za obavezivanje štetnika potrebno je utvrditi i da je šteta nastala i visinu štete, što je tužilac u obavezi da dokaže.

Tuženi revizionim prigovorima osnovano osporava odluku suda o obavezivanju tuženog za naknadu štete, tvrdnjama da, prije svega nalaz vještaka elektrotehničke struke i nalaz vještaka ekonomske struke, nisu pravilno ocjenjeni niti dovedeni u vezu jedan s drugim, kao ni sa ostalim dokazima, da nije vršena analiza tih nalaza, niti odgovoreno na brojne prigovore tuženog u tom pogledu, zbog čega smatra da je pobijana presuda nerazumljiva i nejasna.

Iz nalaza i mišljenja vještaka elektrotehničke struke Z.Š. od 08.05.2014. godine, proizilazi da je vještak na osnovu uvida u spis i dokumentacije dostavljene od strane d.o.o. E.k. D., utvrdio da je d.o.o. E.k. D., da bi sanirali prekid kablovske veze prema repetitoru C., koji je nastao početkom novembra 2009. godine, uspostavio dvosmjernu radio relejnu vezu koristeći radio relejni (wireless) link M. tip ... i to 2 komada, koje je d.o.o. E.k. D., imala u svom skladištu kao rezervu, da je cijena jednog wireless uređaja 25.702,17 KM bez PDV, po računu br. ..., koji je izdan od strane doo S.T. S. dana 31.03.2009. godine, što je 7 mjeseci prije prekida kabla, da su pored wireless linka korištene i 2 antene, koje su kupljene u periodu kad je kabal prekinut, a da je dokaz tome Faktura br... od 16.11.2009. godine izdata od strane SZR V.P. T., za isporučenu Antenu ... (4 kom od kojih su 2 korištene za uspostavljanje bežične veze), na ime kupca E.k. d.o.o. D., te da je dvosmjerna veza uspostavljena da bi se omogućilo korištenje ineterнета, da je nakon ponovnog uspostavljanja veze optičkim kablom Server sobe u D. i Repetitora na koti C., oprema koja je korištena za bežičnu vezu mogla biti demontirana, te da se s obzirom na djelatnost kojom se bavi E.k. d.o.o. D., može ponovo koristiti na drugim lokacijama ili kao rezerva za opremu na već uspostavljenim bežičnim vezama ili za nove bežične veze za kojima se ukaže potreba.

Vještak se izjasnio da je tužilac imao troškove na uspostavljanju bežične veze umjesto optičkim kablom, koji su nepovratni i to: radove na montaži i demontaži opreme na krovu Server sobe u D. i na stubu Repetitora na koti C., podešavanju opreme i usmjeravanju antenna, mjerenju signala, raznim spojnim materijalima (konektori, kablovi, napojne jedinice, spojnice, nosači

kablova, nosači antena i linkova i slično), te transportne troškove. Ovo predstavlja stvarne troškove na uspostavljanju bežične veze, a koji se s obzirom na skupu opremu koja je instalirana može procijeniti na 15% od cijene opreme, što iznosi 9.072,80 KM sa uračunatim PDV. Prema vještaku, ukupna investicija za nabavku i ugradnju opreme za uspostavljanje radio relejne veze između Server sale u D. i Repetitora na lokaciji C. iznosi 69.558.10 KM, od čega je vrijednost 2 wireless uređaja 51.404,34 KM bez PDV (vrijednost 1 uređaja 25.702,17 KM), a sa sa PDV 60.143,08 KM, te 2 antene 292,50 KM bez PDV, a sa PDV 342,23 KM.

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomsko-finansijske struke M.B. od oktobra 2015. godine proizlazi da je izgubljena dobit, koja bi se inače ostvarila u normalnom toku stvari, za mjesec novembar 2009. godine iznosi 3.538,00 KM, za decembar 2009. godine (2/3 mjeseca) iznosi 2.378,00 KM, ukupno 5.916,00 KM, a ulaganja u saniranje štete iznose, za nabavku i privremeno korištenje linkova 21.760,00 KM, nabavka antene 586,75 KM i montaža antene 1567,80 KM, ukupno 23.914,55 KM, optički vod lokacija K.-C., iznosi 16.000,00 KM, optički vod trase I.-T., 8.000,00 KM, te saniranje presijecanja optičkog kabla iznosi 10.000,00 KM, tako da je ukupni iznos štete 63.830,55 KM (obračunata izmakla dobit 5.916,00 KM i materijalna šteta 57.914,55 KM).

Iz dopunskog nalaza vještaka ekonomsko-finansijske struke M.B., od aprila 2016. godine, proizlazi da je na bazi elemenata navedenih u tekstu nalaza, te Aneksu 5 ugovora dobit 3.538,20 KM mjesečno, a iznos materijalne štete 57.914,55 KM, što ukupno iznosi 63.830,55 KM.

U podnesku od 01.08.2018. godine vještak je naveo u koju dokumentaciju tužioca je izvršio uvid: Ugovor o korištenju T.IP.T servisa broj ..., Aneks broj 5 istog ugovora, račun broj ... od 9.11.2009. godine za E.MT d.o.o. D., račun broj ... od 13.10.2009. godine za E.MT d.o.o. D., račun broj ... S.T. d.o.o. S. za link, ulazna kalkulacija za antene za link, račun S.d.o.o. D. broj ... za montažu linka, ponuda za fabrikovanu opremu N.m. d.o.o. B.L. broj ..., cijene dobavljača koje se odnose na iskop i zatrpavanje rova, nabavke i polaganje aklatel cijevi, nabavka i montaža optičkog kabla – računi dobavljača E.S., B., K.T., G., E.i., P.c. i S.T. Međutim, nije dostavio ovu dokumentaciju uz nalaz, za koju je tuženi insistirao da mu se dostavi, što je konstatovano i na zapisniku od 26.09.2016. godine, tako da se ona ne nalazi u spisu.

Tuženi je pored prigovara o nedostavljanju navedene dokumentacije od strane tužioca, prigovarao nalazu vještaka ekonomske struke, koji je vještak obrazložio na ročištu 26.09.2016. godine, a prigovarao je istom i na raspravi pred drugostepenim sudom 07.10.2020. godine, na kojoj su između ostalog pročitani nalaz vještaka elektrotehničke struke i nalaz i dopuna nalaza vještaka ekonomsko finansijske struke.

Po ocjeni ovog suda osnovano tuženi prigovara da je drugostepeni sud počinio povrede odredaba parničnog postupka iz člana 8. i 191. stav 4. ZPP, jer se iz obrazloženja pobijane presude ne može zaključiti na osnovu kojih dokaza je utvrđeno postojanje štete i kako je utvrđena visina dosuđene štete tužiocu.

Obrazloženje drugostepenog suda da nalaz vještaka elektrotehničke struke potvrđuje obim štete koja je pričinjena tužiocu ne može se prihvatiti, jer je ovaj vještak imao zadatak da utvrdi vrijednost uređaja 2 para linkova M. S GH2, antene i opreme koja je nabavljena radi

saniranja prekida, na osnovu dokumentacije tužioca, te da li je ta oprema, imajući u vidu djelatnost tužioca i način isporuke signala, potrebna tužiocu.

Vještak se izjasnio da je tužilac, da bi sanirao prekid kablovske veze prema repetitoru C., koji je nastao početkom novembra 2009. godine, uspostavio dvosmjernu radio relejnu vezu koristeći radio relejni (wireless) link M. tip ... i to 2 komada, koje je d.o.o. E.k. D., imala u svom skladištu kao rezervu. Ovu činjenicu vještak je utvrdio iz računa br. ..., koji je izdan od strane doo S.T. S. dana 31.03.2009. godine i dostavljen uz nalaz, iz koga je zaključio da je cijena jednog wireless uređaja 25.702,17 KM bez PDV, a da su pored wireless linka korištene i 2 antene, koje su kupljene u periodu kad je kabal prekinut, o čemu govori faktura br. ... od 16.11.2009. godine, a da je vrijednost 2 antene 292,50 KM bez PDV, a sa PDV 342,23 KM, te da se nakon ponovnog uspostavljanja veze optičkim kablom Server sobe u D. i Repetitora na koti C., oprema koja je korištena za bežičnu vezu mogla biti demontirana te da se s obzirom na djelatnost kojom se bavi E.k. d.o.o. D., može ponovo koristiti na drugim lokacijama ili kao rezerva za opremu na već uspostavljenim bežičnim vezama ili za nove bežične veze za kojima se ukazuje potreba.

Drugostepeni sud je bio dužan da ovaj nalaz dovede u vezu sa nalazom vještaka ekonomsko-finansijske struke M.B., koji je procijenio da ulaganja u nabavku i privremeno korištenje linkova iznose 21.760,00 KM, pri čemu se ne može vidjeti na osnovu čega je to ovaj vještak utvrdio, posebno što se poziva na račun br. ... doo S.T. S., koji ovaj vještak, a ni tužilac nije ni dostavio, a koji je dostavio vještak elektrotehničke struke uz svoj nalaz, kao što nije jasno kako je vještak ekonomsko-finansijske struke zaključio da je nabavka antene koštala 586,75 KM i montaža antene 1567,80 KM, ukupno 23.914,55 KM, za razliku od vještaka elektrotehničke struke da je vrijednost 2 antene 292,50 KM bez PDV, a sa PDV 342,23 KM.

Pored toga, drugostepeni sud nije doveo u vezu nalaze ovih vještaka jednog sa drugim, kao ni sa činjenicama na kojima tužilac temelji tužbeni zahtjev za naknadu materijalne štete koji je tužilac postavio na ukupan iznos 63.830,55 KM, te sa dokazima koji su izvedeni.

Neosnovano se tuženi poziva da tužilac nije tražio naknadu po osnovu izgubljene dobiti, jer je već u tužbi, između ostalog isticao da je kao posljedica presjecanja kabla tužiocu nanesena šteta jer je u T. više od 2.000 korisnika interneta ostalo bez usluge koju pruža E.MT d.o.o. T., koji je kupac interneta od tužioca i da se šteta ogleda u gubitku prihoda od kupca E.MT. d.o.o. T. za usluge isporuke interneta za mjesec i 20 dana, a u ponovnom postupku tužilac naveo da ostaje kod svih navoda iz tužbe, te da je u ovom predmetu postavio tužbeni zahtjev radi naknade štete i to proste štete koja se tiče kupovine opreme koja je bila neophodna radi smanjivanja štete, kao i izgubljene dobiti zbog neisporuke internet signala trećem licu E.MT. T., te zahtjev za naknadu štete zbog narušavanja ugleda u poslovnom svijetu.

Mada je tužbeni zahtjev postavljen za naknadu štete u ukupnom iznosu 63.830,55 KM, sud osnovanost tužbenog zahtjeva cijeni na osnovu činjenica utvrđenih u postupku i pri tome je dužan obrazložiti šta je i po kom osnovu utvrdio i kojim dokazima, te dokaze dovesti u međusobnu vezu.

Proizlazi da se drugostepeni sud nije bavio činjenicama na kojima tužilac temelji tužbeni zahtjev za naknadu štete, niti je u vezu sa istim ocijenio dokaze koji su izvedeni.

Obrazloženje drugostepene odluke u dijelu koji se tiče stvarne štete (koju tužilac opredjeljuje kao štetu nastalu usljed kupovine opreme koja je bila neophodna radi smanjivanja štete), ne sadrži odgovor na pitanje šta je tužilac u tom pogledu uradio i koliku je eventualno štetu pretrpio, kao ni u dijelu izgubljene dobiti za koju je tužilac tvrdio da je pretrpio zbog neisporuke internet signala trećem licu E.MT. T., o čemu u spis nije dostavljen ugovor između tužioca i E.MT. T., niti je tužilac izveo dokaz čitanjem tog ugovora. U postupku je istina saslušan direktor E.MT. T., koji se izjašnjavao na okolnosti presjecanja kabla od strane tuženog, ali ne i na okolnosti pod kojim uslovima je ugovor između tužioca i E.MT. T. zaključen, jer bi se jedino iz ugovora moglo utvrditi koliko novca je tužilac očekivao da dobije za usluge koje se obavezao pružiti E.MT.

Da li je taj ugovor o isporuci internet signala E.MT.T., isti onaj na koji se pozvao vještak ekonomsko finansijske struke - Ugovor o korištenju T.IP.T. servisa broj ... i Aneks broj 5 istog ugovora, navodeći da je izvršio u iste uvid, ne može se za sada zaključiti, jer vještak, a ni tužilac i pored prigovora tuženog nije dostavio u spis navedenu dokumentaciju (kao ni ostale dokaze za koje je vještak naveo da je izvršio uvid), a od tog dokaza zavisi zaključak suda da li je tužilac dokazao da je ovu štetu pretrpio, kao i provjera pravilnosti nalaza vještaka o visini izgubljene dobiti.

Kako drugostepeni sud nije postupio na opisani način, to je postupao protivno odredbi člana 231. ZPP, pa pobijana presuda nema obrazloženje kojim bi bilo omogućeno stranci da u postupku učestvuje u punom obimu svojih procesnih prava, što se osnovano revizijom ukazuje.

Zadatak obrazloženja sudske odluke je da iznese subjektivne i objektivne elemente spora, objasni razloge zbog kojih je sud donio odluku sadržanu u izreci presude i na taj način pruži podlogu za kontrolu pravilnosti i zakonitosti odluke koju vrši instancijski sud povodom uložene pravne lijeka. Drugostepeni sud u obrazloženju odluke treba označiti razloge koje je uzeo u obzir, jer drugostepena odluka u stvari sadrži odgovor drugostepenog suda na razloge žalbe. Stoga se iz obrazloženja drugostepene odluke treba vidjeti koje je žalbene razloge drugostepeni sud usvojio, a koje nije i zbog čega.

Iz navedenog proizlazi da je drugostepeni sud zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešnog pravnog pristupa u rješavanju ove pravne stvari propustio utvrditi odlučne činjenice koje su relevantne za odluku o zahtjevu tužioca, pa je slijedom navedenog valjalo na temelju odredbe člana 249. stav 1. i člana 250. stav 2. ZPP, ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku drugostepeni sud će, imajući u vidu razloge navedene u ovom rješenju, pravilnom primjenom materijalnog i procesnog prava donijeti na zakonu zasnovanu odluku, za koju će dati jasne i logične razloge.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić